

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către inculpatul Lucanov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Lucanov Oleg xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx xx xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2015 – 16.05.2016;

Instanța de apel: 26.08.2016 – 04.07.2017;

Instanța de recurs: 13.07.2018– 14.11.2018.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 mai 2016, Lucanov Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale.

Acțiunea civilă înaintată de Eșanu Gheorghe împotriva Lucanov Oleg cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 3 144 lei și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Totodată, s-a dispus încasarea de la Lucanov Oleg în beneficiul lui Eșanu Gheorghe cheltuielilor pentru asistență juridică acordată în sumă de 3 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Lucanov Oleg, este învinuit de faptul că la data de 05.05.2015, aproximativ la ora 18:20, aflându-se în fața blocului locativ amplasat în xxxx, bd. xxxx nr. xx, unde din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădări lipsă de respect față de societate, acționând

printr-un cinism și obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict legal de parcare a automobilelor cu Eșanu Gheorghe, l-a numit pe acesta cu cuvinte injurioase, a aplicat violența fizică față de Eșanu Gheorghe, manifestată prin lovirea cu mina în regiunea capului, cauzându-i dureri fizice, după ce a urcat la volanul automobilului său de model „Toyota Tundra” cu n/î xxxx de culoare albă și a tamponat intenționat automobilul lui Eșanu Gheorghe de model ”BMW” cu n/î xxxx de culoare roșie, parcat în fața blocului locativ din xxxx bd. xxxx nr.xx, după ce continuând acțiunile sale criminale, Lucanov Oleg, a coborât din automobil, amenințându-l cu un cuțit pe Eșanu Gheorghe.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lucanov Oleg să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivare cererii de apel, procurorul a invocat că sentința este ilegală, deoarece au fost prezentate și examinate suficiente probe pentru declararea inculpatului ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal incriminată de către organul de urmărire penală, iar instanța incorect a recalificat acțiunile inculpatului, bazându-se pe declarațiile doar a inculpatului, ignorând declarațiile părții vătămate Eșanu Gheorghe și a martorilor Eșanu Oxana, Topal Alexandr și Chistol Mihaela, care au declarat că au observat în mână la Lucanov Oleg un obiect asemănător cu un cuțit.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care au fost examinate și prin cumul dovedesc pe deplin vina lui Lucanov Oleg în săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, apelul declarat a fost admis, casată sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lucanov Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că prima instanță la adoptarea sentinței, *nu a indicat fapta prejudiciabilă reținută ca fiind constatată* în acțiunile inculpatului Lucanov Oleg, astfel, instanța de apel a considerat de a corecta această eroare prin propria decizie.

Astfel, din ansamblul de probe administrate la materialele dosarului, cercetare în ședința de judecată, instanța de apel a constatat că Lucanov Oleg, la data de 05.05.2015, aproximativ la ora 18:20, aflându-se în fața blocului locativ amplasat în xxxx, bd. xxxx nr.xx, unde din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădări lipsă de respect față de societate, acționând printr-un cinism și obrăznicie deosebită, în rezultatul conflictului legat de parcare a automobilelor cu Eșanu Gheorghe, l-a numit pe acesta cu cuvinte injurioase, a aplicat violența fizică față de ultimul, manifestată prin lovirea cu mâna în regiunea capului, cauzându-i dureri fizice, după ce a urcat la volanul automobilului său de model „Toyota Tundra” cu n/î xxxx de culoare albă și a tamponat

intenționat automobilul lui Eșanu Gheorghe de model "BMW" cu n/î xxxx de culoare roșie, parcat în fata blocului locativ din mun. xxxx, bd. xxxx nr.xx.

Instanța a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este pe deplin dovedită prin declarațiile părții vătămate Eșanu Gheorghe, martorilor Eșanu Oxana, Doroftei Roman, Topal Alexandr, Filip Victor, Postica Aurica, Malai Vlad, Chistol Mihaela, Fiodorov Pavel, Jecov Piotr, și actele cauzei: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 14.05.2015; procesul-verbal de percheziție din 05.06.2015.

Astfel, afirmațiile inculpatului privind nevinovăția sa, instanța de apel le-a apreciat drept o metodă de apărare.

Instanța de apel a conchis că probele menționate supra confirmă cu certitudine, că inculpatul Lucanov Oleg, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal și combat argumentele apelantului precum că inculpatul prin acțiunile sale intenționate a săvârșit huliganismul agravat, prevăzut la art.287 alin.(3) Cod penal or, după cum s-a constatat prin procesul-verbal de percheziție din 03.06.2015, în automobilul de model „Toyota Tundra” cu n/î xxxx, care aparține lui Lucanov Oleg, n-au fost depistate careva obiecte care ar fi folosite la comiterea infracțiunii, motiv din care declarațiile părții vătămate Eșanu Gheorghe și a martorului Esanu Oxana, precum că inculpatul l-a amenințat cu un cuțit pe Eșanu Gheorghe au fost apreciate critic, fiind lipsite de suport probant.

Instanța a reținut că în momentul conflictului inculpatul Lucanov Oleg nu a avut în mină un cuțit și nu l-a amenințat pe Eșanu Gheorghe cu obiectul pe care îl avea în mină.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în rezultatul examinării cauzei și a tuturor probelor prezentate, instanța de fond corect a recalificat acțiunile inculpatului Lucanov Oleg de la art.287 alin.(3) Cod penal la art.287 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de circumstanțele cauzei, a considerat că la aplicarea pedepsei în privința lui Lucanov Oleg pentru infracțiunea comisă, prima instanță eronat i-a stabilit pedeapsa minimă prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal or, deși în privința inculpatului s-au reținut circumstanțe atenuate, ultimul nu și-a recunoscut vina, de aceea stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale în cazul dat este incorectă, deoarece nu va fi suficientă pentru corectarea inculpatului și pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, cu aplicarea pedepsei amenzii în mărime de 500 unități convenționale, fapt care v-a duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea ultimului și pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, deoarece o pedeapsă prea blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei și nu va duce la corijarea inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel au contestat-o cu recursuri ordinare:

6.1. *Procurorul*, făcând trimitere la prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă dezacordul cu calificarea faptei imputate inculpatului Lucanov Oleg din prevederile art.287 alin.(3) Cod penal în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

În susținerea opiniei sale, procurorul menționează că instanța de apel a dat apreciere greșită probelor, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului și o interpretare eronată a dreptului material, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz.

Totodată, instanța de apel în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, apreciindu-le în mod superficial.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

6.2. Inculpatul, făcând trimitere la prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea cererii de recurs, menționează că învinuirea înaintată este una fictivă, bazată pe presupuneri, deoarece probele cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

Consideră că instanța de apel a enumerat din nou depozițiile martorilor audiați în ședința de judecată a primei instanțe, fără a da apreciere justă celor ce țin de învinuire, cât și celor date în favoarea apărării.

7. Asupra recursului declarat de procuror, a depus referință inculpatul Lucanov Oleg, care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil și admiterea recursului său.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că cererea este vădit neîntemeiată.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor speței analizate.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că procurorul invocă temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, sau când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

De asemenea, recursul inculpatului se întemeiază pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticelor invocate în recursuri de către titularii acestor cereri, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursurilor declarate, se constată că autorii acestora fac o proprie evaluare a materialului probator, procurorul susținând că actele cauzei demonstrează săvârșirea de către Lucanov Oleg a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pe când inculpatul din contra, prezintă versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă de fapt vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, considerându-se nevinovat, deoarece conflictul a fost inițiat de Eșanu .

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Lucanov Oleg în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă că acuzatorul de stat își manifestă dezacordul cu faptul reîncadrării acțiunilor inculpatului Lucanov Oleg din prevederile art.287 alin.(3) Cod penal în prevederile art.287 alin.(1) Cod penal, susținând în acest sens că, instanța de apel a omis să deducă faptul, că inculpatul la amenințat cu un cuțit pe Eșanu Gheorghe.

Raportând însă acest argument la conținutul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat nu dovedește săvârșirea de către Lucanov Oleg a huliganismului agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței cu încercarea aplicării armei sau altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, menționând că aceste acțiuni nu au fost săvârșite de către Lucanov Oleg, însă în acțiunile lui Lucanov Oleg a fost dovedită prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, și anume acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul Lucanov Oleg invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă, din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia inculpatului, nu a fost confirmată vina acestuia în comiterea infracțiunii imputate. În atare împrejurări, Colegiul consideră că de fapt, recurentul în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, prin

prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, în acțiunile inculpatului Lucanov Oleg, în cele din urmă solicitând achitarea. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct.12) al aceleiași norme, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar menționat în textul recursului declarat.

Examinând recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

Temei menționat supra, este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului Lucanov Oleg în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, just analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor. Colegiul penal conchide că, instanța de apel la judecarea apelului declarat de către procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu se impune. Mai mult, instanța de apel just a motivat că, fiind petrecute imediat măsurile investigație la fața locului, nu a fost depistat nici un obiect asemănător unui cuțit, atât la inculpat, atât și în automobilul acestuia dar nici prin apropiere. Inclusiv și martorii acuzării nu au depus declarații ferme, invocând doar că – presupun că au văzut un cuțit sau ceva asemănător. Respectiv, instanțele de fond corect au concluzionat că, în virtutea art.8 Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza acceptării versiunii despre utilizarea armei, niște presupuneri, nefiind înlăturate dubiile prezente în speță – despre utilizarea armei, acestea fiind corect interpretate în favoarea inculpatului.

Totodată, Colegiul penal reține că, argumentul precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, este bazat doar pe interpretarea subiectivă a recurentului Lucanov.

Oleg. Instanțele corect au constatat că în acțiunile lui Lucanov Oleg sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, iar afirmația că, conflictul s-a produs din vina părții vătămate Eșanu Gheorghe, nu exclude prezența în acțiunile lui Lucanov Oleg a acțiunilor de huliganism, or, ultimul a avut posibilitatea reală de a evita calm situația de conflict, fără ca acțiunile sale să degereze în cele de huliganism, adică acțiunilor intenționate care încălcă grosolan ordinea publică.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct.6), 8) și 12) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală la care fac referință recurenții, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar recursurile ordinare declarate de către procuror și de către inculpatul Lucanov Oleg, sunt inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către inculpatul Lucanov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, în cauza penală privindu-l pe *Lucanov Oleg xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 20 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac